POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 15 **Poznań, dnia 19 kwietnia** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

350
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 7 kwietnia 1949 r., Nr A. A. II. 5b/6/17/48, w przedmiocie rozprawy wywłaszczeniowej.

Na podstawie art. 1 i 4 dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków, zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, pozycja 138), łącznie z art. 21—24 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24 września 1934 r. o prawie postępowania wywłaszczeniowego (Dz. Ust. Nr 86, poz. 776), zmien. ustawą z dnia 30 marca 1939 r. o zmianie prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205), wyznaczam na dzień 5 maja 1949 r. w gmachu Zarządu Miejskiego w Poznaniu, Nowy Ratusz, ul. Czerwonej Armii Nr 8 — pokój 105 o godz. 9-tej — rozprawę wywłaszczeniową w przedmiocie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie mających ulec wywłaszczeniu gruntów, na rzecz przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon", położonych w Poznaniu przy ul. Marsz. Focha 19, obszaru 1.518 m^2, zapisanych w księdze wieczystej Poznań-Łazarz tom III, karta 75, własności Hurtowni Mechaników, Spółdzielni Handlowej z odp. udziałami w Poznaniu, na potrzeby pocztowe.

Wzywam wobec powyższego, wywłaszczającego właściciela gruntów oraz osoby trzecie (właściciele hipoteczni) interesowane wywłaszczeniem odnośnych gruntów oraz osoby, które na skutek wyłożonych planów wywłaszczenia złożyły wnioski, względnie sprzeciwy celem zjawienia się w terminie wyżej wymienionym na rozprawę wywłaszczeniową.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

351
ORZECZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 9 kwietnia 1949 r., Nr AA. II. 5a/15/10/48, w sprawie uchylenia orzeczenia o wywłaszczeniu.

Uchylam ze względów formalnych orzeczenie swoje z dnia 29 marca 1949 r. o wywłaszczeniu majątku zajętego na cele użyteczności publicznej Nr AA. II. 5a/15/10/48, ogłosz. w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 13, poz. 299.

Orzeczenie omawiane dotyczyło wywłaszczenia nieruchomości zapisanej w księdze wieczystej gminy Poznań, św. Marcin tom VII, wykaz liczba 167 Nr własności wdowy Władysławy Gutowskiej.

Orzeczenie wydane zostało przedwcześnie z uwagi na to, że Prezydent st. m. Poznania po wyłożeniu planów i akt do wglądu, oraz po upływie 14-dniówego terminu do składania wniosków i sprzeciwów, zwrócił akta Urzędowi Wojewódzkiemu w dn. 22 marca 1949 z zaznaczeniem, że żadne sprzeciwy nie wpłynęły, oraz że termin składania wniosków upłynął z dniem 14 marca 1949 r. Po wydaniu orzeczenia w dniu 29 marca br. Prezydent st. m. Poznania nadesłał sprzeciw strony dnia 30 marca br., który był wpłynął do Zarządu Miejskiego w dniu 12 marca br., a więc w przepisowym terminie.

Z powyższych względów należało orzeczenie o wywłaszczeniu jako przedwczesne uchylić. Jednocześnie podaję do wiadomości, że w najbliższym Dzienniku Wojewódzkim ukaże się moje obwieszczenie w przedmiocie rozprawy wywłaszczeniowej w sprawie przedmiotowej.

Wojewoda: St. Brzeziński.

352
OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 13 kwietnia 1949 r. Nr Wojsk. O. II 1/18/49 w sprawie uregulowania lecznictwa junaków biorących udział w ramach akcji 3-dniówek.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że w celu uregulowania lecznictwa junaków, biorących udział w pracach terenowych w ramach prac 3-dniowych, Komendant Główny Powszechnej Organizacji „Służba Polsce" wyjaśnił co następuje:

1. Powszechna Organizacja „Służba Polsce" ponosi koszty leczenia junaków, o ile przypadki uzasadniające leczenia powstały w czasie pracy i w związku z jej wykonaniem We wszystkich innych przypadkach koszty leczenia obciążają junaka względnie jego rodziców.

2. Każdy wypadek przy pracy musi być dokładnie opisany w protokole wypadku i podpisany przez kierownika robót, komendanta hufca i 2-ch naocznych świadków.

3. Poszkodowanego kieruje Komendant Hufca do najbliższego lekarza względnie zakładu leczniczego, w zależności od stopnia uszkodzenia ciała. Środków transportu dostarcza kierownik robót, działający z ramienia instytucji, dla której prace są wykonywane.

O ile koszt wypadku obciąża „SP", wówczas „SP" opłaca koszty leczenia junaka oraz transportu (§ 24 poz. 12 budżetu „SP"). W innych wypadkach winien Komendant Hufca wskazać lekarzowi wzgl. zakładowi leczniczemu osoby odpowiedzialne za junaka (rodzice, opieka itp.) jako zobowiązane do opłacania kosztów leczenia junaka.

4 Komendant Powiatowy w przypadkach, w których leczenie junaka obciąża „SP", przesyła do 3-ch dni do zakładu leczniczego, do którego odwieziono junaka — formalne skierowanie wg ustalonego wzoru.

5. Rachunki za leczenie junaków uległych wypadkom w czasie pracy i w związku z jej wykonywaniem, zakłady lecznicze przesyłają wraz ze skierowaniem do Komendy Głównej Powszechnej Organizacji „Służba Polsce".

Za Wojewodę: Wł Błażewicz, Naczelnik Wydziału.

353
PISMO OKÓLNE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 12 kwietnia 1949 r., Nr Wet. III/1-a-11/49, dot. angażowania i wynagradzania organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych.

W ślad za tutejszym okólnikiem z dnia 7 lutego 1949 r., Nr S. A. I. 2/14/49, w którym w części I-szej sprawy wydatki osobowe, ustalone zostały wytyczne dot uposażenia oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa, mając na celu uregulowanie stosunku organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, przypominam obowiązujące przepisy o angażowaniu, zatwierdzaniu i zakresie działania organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz przepisy części III okólnika Nr 102 Ministra Administracji Publicznej z dnia 20 grudnia 1948 r. w sprawie nowych zasad uposażenia i stanu zatrudnienia w związkach samorządu terytorialnego.

I. a) Na zasadzie postanowień art. 8 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 28 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 361) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, pozycja 132) urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wykonywują lekarze weterynaryjni, wyznaczeni w myśl przepisów art. 9 cytowanego rozporządzenia

b) W osiedlach o liczbie ludności mniejszej niż osiem tysięcy, a nie będących miastami powiatowymi, urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, zgodnie z przepisami § 1 rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r. o sposobie uczenia i egzaminowania oglądaczy oraz ich zakresie działania (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 575) w zakresie ustalonym przytoczonym rozporządzeniem, może być powierzone również odpowiednio uzdolnionym oglądaczom zwierząt rzeźnych i mięsa.

c) Na zasadzie postanowień art. 9 cytowanego w punkcie a) rozporządzenia — wyznaczenie lekarzy weterynaryjnych i oglądaczy do urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa oraz lekarzy weterynaryjnych do sprawdzania badania dokonanego przez oglądaczy i do dokonywania badań nie wchodzących w zakres działania oglądaczy należy:

1. w miastach powiatowych i miastach wydzielonych z powiatowych związków samorządowych oraz w tych miastach o liczbie ludności wynoszącej co najmniej osiem tysięcy, które utrzymują rzeźnie publiczne, do zarządów tych miast,

2. w pozostałych miastach oraz gminach wiejskich — do powiatowych związków samorządowych, które ustalają obwody urzędowego badania.

d) Zgodnie z zarządzeniem tut. z dnia 13 sierpnia 1945 r. wyznaczanie poszczególnych lekarzy wet. i oglądaczy na stanowiska organów urzędowego badania uzależnione jest nadto od uprzednio wyrażonej przeze mnie zgody.

e) Lekarz weterynaryjny pełni czynności organu urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w pełnym zakresie, oglądacz natomiast w zakresie ustalonym rozp. Ministra Rolnictwa z dnia 26 maja 1928 r, odstępując badanie przekraczające zakres jego kompetencji wyznaczonemu dla danego obwodu do wykonywania badania uzupełniającego — lekarzowi weterynaryjnemu.

II. a) Z opłat za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, pobieranych według norm, ustalonym zarządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 grudnia 1948 (Monitor Polski Nr A-85, poz. 953) należy pokrywać:

1. wynagrodzenie organów urzędowego badania łącznie ze wszystkimi świadczeniami socjalnymi, jakie w zależności od charakteru stosunku służbowego danego organu — ciążą na pracodawcy.

Wynagrodzenie to rozumie się za wszystkie czynności związane z obowiązkami służbowymi organów urzędowego badania (wynagrodzenia za inne czynności np. należące do zakresu administracji rzeźni należy wypłacać osobno w danym wypadku z wpływów za użycie rzeźni).

2. Należności lekarzy weterynaryjnych za badanie w przypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy, oraz za sprawdzanie i ponowne badanie w przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia.

3. Koszty podróży organów urzędowego badania oraz organów odwoławczych według zasad ustalonych w punkcie b) podpunkt 3 i 4.

4. Wynagrodzenie i koszty podróży osób zatrudnionych w akcji zwalczania nielegalnego uboju oraz obrotu mięsem i przetworami mięsnymi.

5. Inne wydatki osobowe, na które zezwoli Wojewoda za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

6. Wydatki rzeczowe wymienione w cytowanym zarządzeniu.

b) Z uwagi na to, że organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa pełnią czynności zlecone, i zatrudnieni są w niepełnym wymiarze godzin (w zależności od ilości ubojów) w oparciu o przepisy części III wspomnianego okólnika Nr 102 Ministra Administracji Publicznej, należy zaliczyć ich do pracowników płatnych ryczałtowo, przy czym zaleca się stosować następujące stawki wynagrodzenia miesięcznego:

1. oglądacze — 50% od zbadanej sztuki z tym jednak, że wynagrodzenie miesięczne nie może przekraczać kwoty 11.000 zł.

2. lekarze wet. wyznaczeni do wykonywania czynności organów urzędowego badania w pełnym zakresie — 60% od zbadanej sztuki z tym jednak, że wynagrodzenie miesięczne nie może przekraczać kwoty 15.700 zł.

3. Lekarze wet. wyznaczeni do wykonywania czynności organów urzędowego badania w zakresie:

a) **przekraczającym zakres działania oglądacza** (badanie uzupełniające), oraz

b) za **sprawdzanie i ponowne badanie** w przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia od oceny oglądacza 60% od zbadanej sztuki oraz zwrot kosztów podróży według zasad ustalonych przepisami o należnościach za podróże służbowe.

4. Lekarze wet. państwowi, wykonujący badanie mięsa w przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia od oceny lekarza wet. 60% od zbadanej sztuki oraz zwrot kosztów podróży na zasadach ustalonych przepisami o należnościach za podróże służbowe.

5. Organom urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, pełniącym czynności w dwu lub więcej obwodach — wynagrodzenie należy wypłacać za każdy obwód osobno.

c) Stawki wynagrodzenia ustalone w ustępie poprzednim pod 1 i 2 obejmują całość uposażenia łącznie z wynagrodzeniem należnym tytułem zwrotu kosztów podróży i diet.

d) Wszelkie wpływy z opłat za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa winny być w całości odprowadzane przez organa urzędowego badania na rzecz Wydziału Powiatowego, który w ustalonych przez siebie terminach dokonywał będzie rozliczeń i wypłaty wynagrodzeń.

Wszelkie dotychczas zawarte umowy pomiędzy powiatowymi związkami samorządowymi a organami urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa należy w części dot. wynagrodzenia zmienić w myśl zasad ustalonych w części II b) niniejszego okólnika.

Wojewoda: w z. Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

354
KOMUNIKAT URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 13 kwietnia 1949 r., w sprawie udzielenia zezwolenia na zbiórkę publiczną na rzecz Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza — Okręg Wielkopolski w Poznaniu, ul. Słowackiego 9, oraz zezwolenia na zbiórkę publiczną na rzecz Wojew. Komitetu do Spraw Wczasów Letnich dla dzieci i młodzieży przy Kuratorium Okręgu Szkolnego w Poznaniu.

I.

Urząd Wojewódzki podaję do wiadomości zainteresowanych władz, że decyzją z dnia 13 kwietnia 1949 r., L. dz. SP. S. V/29/49, udzielił Towarzystwu Przyjaciół Żołnierza — Okręg Wielkopolski w Poznaniu, ul. Słowackiego 9 — zezwolenia na zbiórkę publiczną na terenie województwa poznańskiego łącznie z powiatami Ziemi Lubuskiej w czasokresie od 15 maja do 15 czerwca 1949 r. włącznie w postaci urządzania imprez dochodowych, zbiórki pieniężnej na listy ofiarodawców i rozsprzedaży nalepek w przedsiębiorstwach państwowych i prywatnych oraz w innych instytucjach za uprzednią zgodą kierownictw tychże.

II.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości zainteresowanych władz, że decyzją z dnia 13 kwietnia 1949 r., L. dz. SP. S. V/16/49, przesunął termin zbiórki publicznej na rzecz Wojewódzkiego Komitetu do Spraw Wczasów Letnich dla dzieci i młodzieży przy Kuratorium Okręgu Szkolnego w Poznaniu, dozwolonej na podstawie tut. pisma z dnia 30 marca 1949 r., L. dz. SP. S. V/16/49, na czas od dnia 18 kwietnia 1949 do 24 kwietnia 1949 włącznie.

Zbiórki winny być przeprowadzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. Ust. R. P. Nr 22, poz. 162) oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lipca 1934 r. o sposobach przeprowadzania zbiórek publicznych oraz kontroli nad tymi zbiórkami (Dz. U. R. P. Nr 69, poz. 638).

Za Wojewodę: Chmielowski, w z. Naczelnika Wydziału.

355
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 25 marca 1949 r., Nr Z. Og. I. 1/7/49, w sprawie rejestracji i zabezpieczenia przedmiotów muzealnych i artystycznych w instytucjach i zakładach, podległych Ministerstwu Zdrowia.

Do

Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych (Lekarze Powiatowi i Miejscy).

Urząd Wojewódzki podaje poniższy odpis okólnika Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr 48 z dnia 4 lutego br. w sprawie rejestracji i zabezpieczenia przedmiotów muzealnych i artystycznych do wiadomości i wykonania z nadmienieniem, że okólnik ten dot. tylko tych instytucji i zakładów, które **podlegają Ministerstwn Zdrowia.**

Urząd Wojewódzki oczekuje złożenia w terminie do dnia 1 maja r. b. wyczerpujących sprawozdań z dołączeniem protokołów ze spisem i opisem przedmiotów.

Meldunki negatywne obowiązują.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydz. Zdrowia.

*

Warszawa, dnia 4 lutego 1949 r.

MINISTER
ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH
Nr Og. Or. I-15/127

Rejestracja i zabezpieczenie przedmiotów muzealnych i artystycznych w nieruchomościach ziemskich.

OKÓLNIK NR 48.

Stwierdzonym zostało przez organa inspekcyjne Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, że w majątkach ziemskich oraz w resztówkach poparcelacyjnych (ośrodkach), pozostających w dyspozycji Funduszu Ziemi, administrowanych przez podległe mi organa urzędowe, przedsiębiorstwa i zakłady, lub też użytkowanych przez inne instytucje, niepodlegające mi — znajduje się znaczna ilość przedmiotów o wysokiej wartości muzealnej i artystycznej, które dotychczas jeszcze nie zostały objęte żadną inwentaryzacją (ewidencją) i zabezpieczeniem.

Przedmioty te stanowią własność Skarbu Państwa bez względu na osobę użytkownika i jako takie winny być jak najrychlej zinwentaryzowane oraz należycie zabezpieczone przed kradzieżą lub zniszczeniem.

Przedmioty o wartości zabytkowej zostaną przekazane na rzecz Ministerstwa Kultury i Sztuki, przedmioty zaś o wartości artystycznej, ale niezabytkowe, pozostaną nadal do dyspozycji Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych (Funduszu Ziemi).

W związku z powyższym zarządzam, aby w nieruchomościach ziemskich, będących w bezpośredniej administracji organów mi podległych (urzędów, przedsiębiorstw, zakładów i instytutów) przeprowadzono do dnia 1 czerwca 1949 r. przy pomocy odpowiednio dobranych przez zarządy centralne (przedsiębiorstw i instytutów) i urzędy wojewódzkie (działy rolnictwa i reform rolnych) inspektorów, mających należyte zrozumienie dla akcji ochrony zabytków, ostateczną inwentaryzację i zabezpieczenie przedmiotów o wartości muzealnej lub artystycznej.

Inwentaryzację i zabezpieczenie to należy przeprowadzić w obiektach, nieobjętych dotychczas przedmiotową inspekcją przedstawicieli Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministerstwa Kultury i Sztuki. Przy lustracji i sporządzaniu inwentarza konieczny jest udział przedstawiciela Ministerstwa Kultury i Sztuki. W tym celu podległe mi jednostki organizacyjne obowiązane są w porę zawiadamiać lokalne organa tego Ministerstwa (konserwatorów) o zamierzonej lustracji z podaniem terminów i obiektów lustracji.

Z lustracji należy sporządzić, poza wpisem przedmiotów do księgi inwentarzowej majątku, protokół w czterech egzemplarzach z opisem przedmiotów zabytkowych lub artystycznych z podpisami lustrujących i administratora majątku. Jeden egzemplarz protokołu pozostaje w majątku, drugi w zarządzie delegującym lustratora, trzeci zaś dla Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych zostanie mu przesłany przy sprawozdaniu z akcji ochrony zabytków do dnia 1 lipca 1949 r., czwarty egzemplarz protokołu otrzymuje delegat Ministerstwa Kultury i Sztuki.

Przedmioty uznane za zabytkowe lub artystyczne należy zabezpieczyć oraz wyłączyć z pod użytkowania codziennego na potrzeby gospodarcze majątku — o czym winno być w protokóle zaznaczone.

Zarząd Państwowych Nieruchomości Ziemskich oraz urzędy wojewódzkie obejmą akcją zabezpieczenia zabytków nie tylko obiekty bezpośrednio administrowane, ale również majątki i resztówki przez nie wydzierżawione, względnie oddane w użytkowanie odpłatne innym instytucjom względnie osobom.

W celu objęcia akcją omawianą możliwie wszystkich majątków Funduszu Ziemi, zwracam się jednocześnie do innych władz centralnych państwowych, samorządowych i społecznych, użytkujących majątki Funduszu o wydanie podległym im organom analogicznych zarządzeń wiążących, mających na celu zabezpieczenie przedmiotów zabytkowych i artystycznych w oddanych im w użytkowanie obiektach ziemskich z jednoczesną prośbą o poinformowanie mnie w formie sprawozdania z przeprowadzonej akcji do 1 lipca 1949 r. z dołączeniem protokołów ze spisem i opisem przedmiotów.

Przekazywanie Ministerstwu Kultury i Sztuki przedmiotów o wartości zabytkowej odbywać się będzie na podstawie wniosków tego Ministerstwa, zaaprobowanych przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych.

W z. Ministra: St. Tkaczow, Podsekretarz Stanu.

356

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 5 kwietnia 1949 r., Nr Z. S. III. 4/162/49, w sprawie kwalifikowania dzieci do prewentoriów zgłaszających się do poradni przeciwgruźliczych.

Do
Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych.

Powołując się na pismo Ministerstwa Zdrowia z dnia 7 marca 1949 r., Nr M. Gr. 2228 49, Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia — poleca kwalifikowanie dzieci do prewentoriów zgłaszających się do poradni przeciwgruźliczych.

Badane i kwalifikowane winny być wszystkie zgłaszające się dzieci bez względu na to, jaka instytucja je kieruje.

Dzieci zgłaszające się do poradni winny być jaknajśpieszniej zbadane, gdyż są wyznaczone turnusy w ściśle określonym czasie.

Do odpowiedniej kwalifikacji obowiązuje badanie lekarskie, radiologiczne, badanie krwi na szybkość opadania i odczyn tuberkulinowy, a jeśli dziecko badane odpluwa — również badanie plwociny.

Poradnie przeciwgruźlicze obowiązane są tylko do kwalifikowania dzieci, koszt zaś ich pobytu w prewentoriach opłaca instytucja kierująca dziecko do badania.

O powyższym poleca się niezwłocznie zawiadomić wszystkie poradnie przeciwgruźlicze.

Urząd Wojewódzki przypomina, iż wszystkie świadczenia poradni przeciwgruźliczych są bezpłatne.

Za Wojewodę: Dr K. Neyman, w z. Nacz. Wydz. Zdrowia.

357

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 7 kwietnia 1949 r., Nr Z. S. III. 6/200/49 w sprawie zwrotu opróżnionych i oczyszczonych butelek po szczepionce B. C. G.

Do
Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych.

Powołując się na pismo Ministerstwa Zdrowia z dnia 2 marca 1949 r., Nr M. Gr. 911/49, Urząd Wojewódzki — Wydział Zdrowia — poleca wracać opróżnione i oczyszczone butelki po szczepionce B. C. G., przesyłając je wraz z korkami odpowiednio opakowane do P. Z. H. — Dział Produkcji w Wrocławiu, ul. Curie-Skłodowskiej.

Powyższe należy podać do wiadomości wszystkim szpitalom i ośrodkom zdrowia, przeprowadzającym szczepienia B. C. G.

Za dopilnowanie powyższego zarządzenia odpowiedzialni są dyrektorzy szpitali i kierownicy ośrodków zdrowia, w których odbywają się szczepienia B. C. G.

Za Wojewodę: Dr K. Neyman, w z. Nacz. Wydz. Zdrowia.

358

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 8 kwietnia 1949 r. Nr K. R. I. 6/16/49 w sprawie zmiany i uzupełnienia zarządzenia o rejestracji rowerów i wydawania tabliczek rowerowych na okres rejestracyjny 1949/50 r.

Urząd Wojewódzki zmienia i jednocześnie uzupełnia Pismo Okólne Urzędu Wojew. Poznańskiego z dnia 16 lutego 1949 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr 7/49, poz. 128) — jak następuje:

1. W postanowieniu punktu 17 skreśla się ustępy: a), b), c), d), e) i f). Punkt 17 otrzymuje nowe brzmienie:

a) „Każda gmina wzgl. zarząd miejski przekaże opłaty za tabliczki rowerowe przypadające na rzecz Ministerstwa Komunikacji, do kasy właściwego Urzędu Skarbowego na dochód budżetu Min. Komunikacji Dz. VI § 21 na rachunek Urzędu Wojewódzkiego, podając na dowodzie wpłaty prócz celu wpłaty (Dz. VI § 21 doch. budż. Kom. na rach. Urzędu Wojew.) — również ilość tabliczek za jaką opiewa wpłata.

Wpłat należy dokonywać do 5 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły.

b) Z końcem roku 1949, zarządy gmin zamkną księgę rejestracyjną wydanych tabliczek i wykażą pozostałość tabliczek na rok 1950. Pozostałość ta winna być zgodna ze saldem tabliczek wynikającym z odjęcia rocznego rozchodu tabliczek, od rocznego przychodu tabliczek gminy. Tak samo należności wpłacone w ciągu roku 1949 r. na dochód budżetu Ministerstwa Komunikacji, winny być zgodne ze sumą wynikającą z pomnożenia ilości tabliczek wydanych w ciągu roku 1949 (po obliczeniu tabl. bezpłatnych) przez 72 zł t. j. normę opłat za tabliczkę przypadającą na rzecz Ministerstwa Komunikacji."

2. Wyjaśnia się, że co do zwolnień od opłat za rejestrację i wydanie tabliczki rowerowej obowiązuje w dalszym ciągu postanowienie § 3 ust. (2) rozporządzenia Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. o ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 458).

3. Należy mieć na uwadze, że wobec trudności w ustaleniu z góry właściwej ilości tabliczek row. dla gminy, może zaistnieć taki stan, że gmina nie będzie w stanie użytkować wszystkich tabliczek rowerowych, przez co Skarb Państwa zostałby narażony na stratę z tytułu pozbawienia go wpływów z opłat za dostarczone tabliczki rowerowe. Niesprzedany zapas tabliczek przedstawiać będzie bowiem po upływie okresu rejestracyjnego 1949/50 r., jedynie wartość łomu.

W związku z tym starostwo powiatowe, przed wysłaniem dodatkowego zapotrzebowania do Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Kom.) obowiązane jest upewnić się, czy pozostałe gminy powiatu nie posiadają nadmiernego zapasu tabliczek i w przypadku stwierdzenia nadwyżki, winno dokonać przesunięcia zapasów we własnym zakresie. Urząd Wojewódzki zaznacza, że będzie przekazywał dostawcy do realizacji tylko te dodatkowe zapotrzebowania, co do których starostwo powiatowe stwierdzi niemożliwość pokrycia drogą przesunięć tabliczek między gminami. Przypomina się przy tym o niedopuszczalności kierowania dodatkowych zapotrzebowań na tabliczki row. bezpośrednio do dostawcy.

Gdyby po upływie pierwszej fazy rejestracji okazało się, że gmina ustaliła również swe pierwsze zapotrzebowanie ze zbyt dużym procentem bezpieczeństwa na pokrycie wzrostu zapotrzebowania, a okoliczność ta nie pozwoli jej na wykorzystanie posiadanych tabliczek w ciągu okresu rejestracyjnego 1949/50 r., wówczas gmina również zobowiązana jest zgłosić nadmiar tabliczek starostwu powiatowemu, które dokona przesunięć wewnętrznych między gminami, a z braku zapotrzebowania gmin, zgłosi nadmiar tabliczek Urzędowi Wojewódzkiemu. Urząd Wojewódzki, mając z jednej strony zgłoszone nadwyżki, a z drugiej dodatkowe zapotrzebowania, dokona przesunięć zapasów tabliczek między starostwami.

Przy ustalaniu potrzeb tabliczek na pokrycie wzrostu zapotrzebowania, należy mieć jednak na uwadze te okoliczności, że dostawca zobowiązany do realizacji dodatkowych zapotrzebowań w ciągu roku 1949 po obecnej cenie, może w roku 1950 zażądać wyższej ceny za tabliczkę z uwagi na wzrost kosztów produkcji związanych z wykonaniem drobnych ilości tabliczek. Dlatego też przy ustalaniu potrzeb należy dążyć do jak najmniejszej pomyłki, której ze względu na niedający się ustalić z góry wzrost zapotrzebowania, ostatecznie nie da się uniknąć.

4. Nadto podaje się do wiadomości, że Polski Związek Kolarski mający swą siedzibę w Warszawie przy ulicy Puławskiej 2a, wszczął akcję zbiórki publicznej w formie rozsprzedaży znaczków 20-złotowych posiadaczom rowerów. Urząd Wojewódzki doceniając znaczenie kolarstwa w rozwoju sportu i wychowania fizycznego, popiera akcję tę z tym, że zbiórka może być przeprowadzona przy okazji rejestracji rowerów przez pracowników rejestrujących rowery, jednak czynność zbiórki nie może mieć charakteru urzędowego lecz prywatny w oparciu na dobrowolnym porozumieniu się pracowników z Polskim Związkiem Kolarskim. Pracownik przyjmujący prywatnie zlecenie przeprowadzenia zbiórki, jest wyłącznie odpowiedzialny za dokonanie zbiórki zgodnie z wymogami przepisów o zbiórkach publicznych i za bezpośrednie wyliczenie się przed Polskim Związkiem Kolarskim z zebranych podczas zbiórki sum. Wszelka korespondencja w sprawie zbiórki, winna być kierowana bezpośrednio do Polskiego Związku Kolarskiego. Wydatki związane z zbiórką oraz z prowadzeniem korespondencji, nie mogą w żadnym przypadku obciążać Skarbu Państwa. Wyjaśnia się przy tym, że zbiórka może być dokonana jedynie drogą zalecania nabycia znaczka, a nie drogą wymuszania nabycia.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Nacz. Wydz. Kom.

359
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 12 kwietnia 1949 r. Nr SP. O. 4d-26/49 w sprawie lustracji lokali zastępczych, przewidzianych na zebrania większej ilości osób oraz lustracji sal, przeznaczonych na seanse kin objazdowych.

Do wszystkich Ob. Ob Starostów Powiatowych, Prezydentów Miast Wydzielonych, Burmistrzów i Wójtów na terenie woj. poznańskiego łącznie z Ziemią Lubuską.

W nawiązaniu do pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 5. 1. 1949 r. L. dz. II. P Poż. IV O/3322/48 w sprawie lustracji lokali zastępczych przewidzianych na zebrania większej ilości osób (Dz. Urz. M. A P. Nr 3 poz 15 z 25. 1. 49 r.) oraz z dnia 7. 1. 1949 r. L dz. II P. Poż. IV 6/3415/48 w sprawie lustracji sal, przeznaczonych na seanse kin objazdowych (Dz. Urz M. A. P. Nr 2 poz 10 z dn. 20 1. 49 r.) zarządza się co następuje:

1. Ob. Ob. Starostowie Powiatowi (Prezydenci Miast) powołują komisje w składzie: Powiatowy Komendant Pożarnictwa (Komendant Zawodowej Straży Pożarnej) przedstawiciel lokalnych organów M. O , naczelnik miejscowej straży, jako fachowy organ przełożonego gminy, a przy kontrolach sal wykorzystywanych na seanse kin objazdowych — przedstawiciel „Filmu Polskiego".

2 Komisje w składzie wyżej podanym dokonają lustracji wszystkich lokali zastępczych (budowanych z innym przeznaczeniem), w których odbywają się wzgl. przewidziane jest urządzenie zebrań publicznych, widowisk, zabaw tanecznych, odczytów itp., gromadzących większą ilość uczestników. Przy kwalifikowaniu pomieszczeń należy stosować ściśle wytyczne, podane wyżej cytowanym piśmie Ministerstwa z dn. 5. 1. 49 r. oraz określić dla każdej sali maksymalną ilość osób mogących brać udział w przedstawieniu, odczycie itp. Przy czym ilość ta nie może przekraczać liczby miejsc siedzących z zachowaniem odpowiednich przejść i dostępu do drzwi wyjściowych. W salach, przewidzianych na seanse kin objazdowych, należy uwzględnić odpowiednią przestrzeń dla aparatu projekcyjnego oraz obsługi.

Przy ustalaniu rozmieszczania miejsc na widowni należy stosować wytyczne, zawarte w piśmie okólnym Ministerstwa Odbudowy z dn 23. 8. 1948 r L. dz. V. 1-3180/48, które zostało podane w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 32 poz. 532 z dn. 18. 9. 48 r.

3. Z lustracji każdej sali powinny być sporządzone protokoły z odpowiednimi wnioskami i przedłożone przez Komisje Ob. Ob. Starostom (Prezydentom Miast), którzy przed udzieleniem zezwolenia na zebrania, widowiska, zabawy, odczyty itp. stwierdzą, czy lokal w którym impreza ma się odbyć został przez komisje zakwalifikowany, jako odpowiadający wymogom bezpieczeństwa pożarowego. Skoro lokal został uznany za nienadający się do zgromadzenia większej ilości osób, żadne imprezy nie mogą się w nim odbywać

Wyświetlanie filmów przez kina objazdowe dozwolone jest tylko w tych salach, które zostały zlustrowane i zakwalifikowane do powyższego celu na warunkach przez komisje ustalonych.

Przypomina się równocześnie, że przy wyświetlaniu filmów powinno być ściśle przestrzegane zarządzenie Centralnej Dyrekcji Kin Objazdowych z dn. 4 9. 1947 r. Nr 54 Zarządzenie to zostało przesłane Ob. Ob. Starostom (Prezydentom Miast) przy piśmie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 5. 11. 1947 r. L. dz. IV. 7b/ 22-43M/47.

W wypadku odbywania się seansu w remizie straży pożarnej sprzęt, zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa, powinien być całkowicie z niej usunięty i przechowany w pomieszczeniu, gwarantującym zabezpieczenie przed uszkodzeniem i możliwość natychmiastowego jego użycia.

4. Komisje ustalą i zaznaczą w protokołach lustracyjnych, czy jest konieczna obecność członków straży pożarnych wzgl. Milicji Obywatelskiej w czasie zebrań, zabaw tanecznych, odczytów itp.

5. „Film Polski" powiadomił tut. Urząd pismem z dn. 22. 3. 1949 r. L. dz. FZ 561/319, że do komisyj lustrujących sale, wykorzystywane przez kina objazdowe delegowani zostaną kierownicy kin stałych, znajdujących się na terenie powiatu. Z kierownikami tych kin należy się bezpośrednio skontaktować. Na terenie powiatu poznańskiego do akcji lustracyjnej zostanie wydelegowany przedstawiciel Sekcji kin ruchomych i wobec tego w tym wypadku należy się porozumieć co do terminu lustracji z „Filmem Polskim" w Poznaniu, ul. Chełmońskiego 21.

6. Odnośnie miejscowości, gdzie kina objazdowe jeszcze nie dotarły, należy w oparciu o niniejsze zarządzenie ustalić, która z istniejących sal mogłaby być wykorzystana do wyświetlania filmów.

7. Równocześnie zwraca się uwagę na ostatni ustęp pisma Ministerstwa z dn. 5. 1 49 r., że zarządzenie powyższe nie dotyczy teatrów i kin oraz lokali budowanych ze specjalnym przeznaczeniem na zebrania większej ilości osób, w odniesieniu do takich budynków, jak również kościołów prawnie uznanych wyznań, obowiązują specjalne przepisy przeciwpożarowe.

8. Akcja lustracyjna powinna być rozpoczęta niezwłocznie i zakończona do dnia 1 czerwca r. b., w którym to terminie należy przedłożyć Urzędowi Wojewódzkiemu — Wydział Społeczno-Polityczny sprawozdanie wg poniższego wzoru:

„Wykaz lokali zastępczych na terenie powiatu . . . . . ., przewidzianych jako nadające się na zebrania większej ilości osób oraz wyświetlanie filmów przez kina objazdowe".

L. p.	Gmina	Miejscowość	Adres sali ul., nr domu	Właściciel	Maksymalna ilość miejsc	Czy przewidziano sale na seanse kin objazdowych	Krótka charakterystyka pod względem pożarowym	Uwagi:
1	2	3	4	5	6	7	8	9

Uwagi: a) wykazem należy ująć tylko sale zakwalifikowane. Sale nie nadające się nie powinny być do wykazu wciągane.

b) w „rubryce 7" podać, czy salę uznano za nadającą się do wyświetlania filmów przez kina objazdowe,

c) w „rubryce 8" dać krótką charakterystykę sali pod względem pożarowym, a mianowicie: materiał konstrukcyjny budynku) ściany zewnętrzne, działowe stropy), ilość wyjść, ilość klatek schodowych (jeżeli sala na piętrze), środek łączności ze strażą i odległość od remizy, jaki jest podręczny sprzęt gaśniczy.

9 Za ściśle wykonanie powyższego zarządzenia odpowiedzialni są Powiatowi Komendanci Pożarnictwa, a w miastach: Gnieźnie, Kaliszu i Poznaniu Komendanci Zawodowych Straży Pożarnych.

Za Wojewodę: R. Darczewski, Naczelnik Wydz. Społ. Polit.

360
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 12 kwietnia 1949 r. Nr SP. O. 4d-38/49 w sprawie nadsyłania protokołów kontroli techniczno-pożarowych zakładów przemysłowych i zakładów pracy.

Wszystkie Starostwa Powiatowe, Referat Ochrony Przed Pożarami (łącznie z Ziemią Lubuską) oraz Zarządy Miejskie — Zawodowe Straże Pożarne w Gnieźnie, Kaliszu, Poznaniu, Gorzowie i Pile.

W związku z przeprowadzanymi przez Powiatowych Komendantów Pożarnictwa (Zawodowe Straże Pożarne) kontrolami techniczno-pożarowymi zmienia się polecenie Urzędu Wojewódzkiego z dnia 20. 12. 1947 r. Nr A. Poż. IV. 7b 12-23 M/47 odnośnie nadsyłania protokołów z dokonanych kontroli.

Od chwili niniejszego zarządzenia należy sporządzać protokoły zamiast w czterech — w 3-ch wykonaniach, z których: jedno pozostaje u kierownictwa kontrolowanego zakładu, drugie powinno być przedłożone Urzędowi Wojewódzkiemu w ciągu 2-ch tygodni od daty dokonania kontroli — do wiadomości, a trzecie pozostaje w aktach Starostwa (Zawodowej Straży Pożarnej).

Poza tym wzór protokołu, przesłany przy wyżej cytowanym piśmie Urzędu Wojewódzkiego, należy uzupełnić po rubryce „Konieczne zarządzenia" zdaniem „odbiór protokołu potwierdzam".

Po sporządzeniu protokołu przez Powiatowego Komendanta Pożarnictwa (Zawodową Straż Pożarną) kierownik zakładu względnie osoba przez niego upoważniona stwierdza podpisem i datą na trzech wykonaniach otrzymanie protokołu. Do powyższego należy się ściśle stosować

Za Wojewodę: R. Darczewski, Nacz. Wydziału Społ. Polit.

361
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 6 kwietnia 1949 r. Nr Wet. IV/1-e-36/49 dot. państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt — postępowanie z inwentarzem żywym.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1949 r. Nr W. L. VII-2/1 — w sprawie wymienionej w nagłówku — Urząd Wojewódzki wyjaśnia co następuje:

1. Inwentarz żywy, nie-używany bezpośrednio przez zakład jako siła pociągowa lub inwentarz doświadczalny należy

sprzedać komisyjnie, zgodnie z obowiązującymi przepisami przy sprzedaży mienia państwowego.

Sumy uzyskane ze sprzedaży należy przekazać na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Dz. II § 24.

2. Konie, jako inwentarz pociągowy do własnych środków lokomocji — należy poprzydzielać potrzebującym tego państwowym zakładom leczniczym.

W razie braku zapotrzebowania należy wystąpić do Ministerstwa z wnioskiem o odstąpienie zbędnego inwentarza żywego innym Urzędom Wojewódzkim — Wydziałom Weterynarii.

3. Konie przydzielone poszczególnym zakładom należy odpowiednio żywić i utrzymymać, a koszta pokryć z Dz. II § 24. Wszystkie dochody z wykorzystania koni wpłacać do Skarbu Państwa na dochód Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Rol. Dz. II § 24.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

362

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 12 kwietnia 1949 r. Nr Wet. II/3-m 1-24/48 dot. druków protokołów.

Urząd Wojewodzki komunikuje, że przedstawione do decyzji protokoły dochodzenia nie zawsze są wyczerpujące i stwarzają trudności w wydawaniu orzeczeń.

W związku z tym Urząd Wojewódzki zarządza aby protokoły dochodzenia i badania, w wypadku zwalczania chorób przy których obowiązują dojazdy, w każdym wypadku stwierdzenia choroby zaraźliwej lub jej podejrzenia, były sporządzane przy pierwszym dojeździe. Sprawozdania z dalszych kolejnych dojazdów należy sporządzać na oddzielnych drukach (sprawozdanie o przebiegu zarazy).

Równocześnie powiadamia się o wysyłce tych druków w ilości 200 sztuk — ponadto wysłano druki:

wykazy zaraźliwych chorób zwierzęcych	100 sztuk
protokoły sekcji	100 sztuk
protokoły oszacowania	200 sztuk

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

363

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 7 kwietnia 1949 r. Nr Wet. IV/3-b-2/49 dot. nadzoru nad hodowlą bydła — badanie buhajów.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych

W ślad za tut. pismem.

1. z dnia 2 kwietnia 1948 r. Nr Wet. IV/4-b-6/48 — w sprawie zwalczania gruźlicy,
2. z dnia 10 kwietnia 1948 r. Nr Wet. IV/3-d-2/48 — w sprawie akcji uznawania rozpłodników,
3. z dnia 8 września 1948 r. Nr Wet. IV/4-u-16/48 — w sprawie zwalczania brucellozy i używania buhajów zakażonych brucellozą,
4. z dnia 27 września 1948 r. Nr Wet. IV/3-d-3/48 — w sprawie trzebienia nieuznanych buhajów,
5. oraz z 25 stycznia 1949 r. Nr Wet. IV/4-u-16/48 — w sprawie zwalczania brucellozy bydła w maj. P. N. Z.

Urząd Wojewódzki podaje niżej wymienione zarządzenie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 18 marca 1949 r. Nr W. L. I-1/2 — do wiadomości i zastosowania.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

*

Odpis

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych
Departament Weterynarii
Nr W. L. I-1/2
Nadzór nad hodowlą bydła — badanie buhajów.
Załącznik 1 — (wzór zaświadczenia)

wg rozdzielnika

Jednym z odcinków akcji — H — przy zwalczaniu chorób hodowlanych bydła jest roztoczenie opieki weterynaryjnej nad zdrowotnością buhajów uznanych. W myśl przepisów §§ 2 i 29 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 4. 5. 1937 r. w sprawie wykonania ustawy o nadzorze nad hodowlą bydła, trzody chlewnej i owiec (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 291), z uwzględnieniem późniejszych zmian (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 265 ex 1946 oraz Nr 64, poz. 357 ex 1946) do ksiąg zarodowych buhajów mogą być wpisane tylko buhaje zdrowe, a Komisje Kwalifikacyjne uznają jako odpowiednie do hodowli tylko rozpłodniki zdrowe; w związku z tym Ministerstwo zarządza, co następuje:

1. Wszystkie buhaje zarodowe i uznane winny być poddane badaniu na gruźlicę i brucellozę oraz na otręt oraz guziczkowe zapalenie.

2. Nie mogą być wpisane do ksiąg zarodowych buhajów rozpłodniki, u których, za pomocą przyjętych metod rozpoznawczych, zostały stwierdzone gruźlica lub brucelloza.

3. Buhaje zarodowe, u których zostały stwierdzone gruźlica lub brucelloza — winny być skreślone z ksiąg zarodowych i eliminowane z hodowli.

4. Posiadacze buhajów uznanych w roku 1949 przez Komisję Kwalifikacyjną, pod względem hodowlanym, za zdatne na rozpłodniki — winni przedstawić właściwym władzom zaświadczenia lekarsko-weterynaryjne o wynikach przeprowadzonego badania na gruźlicę, brucellozę, otręt i guziczkowe zapalenie. Do czasu zbadania buhaja i przedłożenia zaświadczenia o wyniku badania, świadectwo uznania nie traci ważności.

5. Badania lekarsko-weterynaryjne buhajów — winny być przeprowadzane w miarę możliwości na miejscu spędu po ukończeniu przeglądu przez Komisję Kwalifikacyjną; w przeciwnym razie badania takie należy przeprowadzać po dokonanym przeglądzie w najbliższym Państwowym Zakładzie Leczniczym dla Zwierząt albo innym specjalnie w tym celu przez Starostę wyznaczonym miejscu.

6. Koszty badania jednego buhaja, o którym mowa w punkcie 5 łącznie z opłatą za badanie serologiczne krwi na brucellozę i za zużytą tuberkulinę — należy obliczać w następujący sposób:

a) za badanie kliniczne	120 zł
b) za pobranie prób krwi	120 zł
c) za tuberkulinizację, łącznie z odczytaniem wyniku	100 zł
d) za badanie serologiczne krwi	50 zł
e) zwrot kosztów zużytej tuberkuliny	10 zł
łącznie:	400 zł

Posiadacze buhajów nie ponoszą żadnych opłat z tytułu badania przeprowadzonego na spędach po przeglądach, w lecznicach lub innych miejscach specjalnie w tym celu wyznaczonych.

Zaświadczenie o wyniku przeprowadzonego badania buhaja na gruźlicę, brucellozę, otręt i guziczkowe zapalenie — wg przyległego wzoru, wydawane będą bezpłatnie.

Wydatki związane z przeprowadzeniem w/w badania pokryje Urząd Wojewódzki (Wydział Weterynarii) — w ramach kredytów przyznanych na ten cel z akcji — H —.

7. Akcję badania buhajów, uznanych przez Komisję Kwalifikacyjne za zdatne do hodowli, uważać należy za akcję specjalną o znaczeniu ogólno-państwowym.

Zatrudnieni przy tej akcji lekarze weterynaryjni, obowiązani są wszelkie czynności związane z wykonywaniem w/w badania przeprowadzić przez księgi i kwitariusze państwowych zakładów leczniczych. Z pobranych za badania opłat, po odliczeniu rzeczywistych kosztów zużytych biopreparatów (10 zł) oraz kosztów serologicznego badania krwi (50 zł) należy fachowemu personelowi weterynaryjnemu, zatrudnionemu przy tej akcji, wypłacać wynagrodzenie premiowe w wysokości 60% 50 plus 7 plus 3% wpływów ordynacyjnych, bez względu na to, czy wykonano je w godzinach czy poza godzinami urzędowymi.

8. Buhaje zarodowe lub uznane, u których stwierdzono gruźlicę lub brucellozę — winny być niezwłocznie wyłączone od pokrywania krów i wytrzebione.

W wypadkach konieczności gospodarczej Ministerstwo wyraża zgodę na używanie buhajów wysoko-rasowych, zażonych gruźlicą lub brucellozą, lecz tylko do pokrywania krów zakażonych tymi chorobami, w specjalnie przeznaczonych na ten cel gospodarstwach (majątkach), posiadających obory zapowietrzone, izolowane od innych, (patrz również zarządzenie Ministerstwa Nr W. L. IV-20/15 z dnia 28. 12. 1948 r. w sprawie zwalczania brucellozy bydła w majątkach P. N. Z.).

9. Potomstwo buhajów i krów gruźliczych nie może być wpisane do ksiąg bydła zarodowego, jeżeli gruźlica była stwierdzona przed urodzeniem się cielęcia.

10. Lekarze weterynaryjni winni przestrzegać zarządzenia Ministerstwa Nr Wet. 4. 3. 4/2 z dnia 16. 3. 1946 r. dotyczącego akcji uznawania rozpłodników oraz zarządzeń Ministerstwa Nr Wet. 4. IV. 20/14 z dnia 7. 5. 1948 r. w sprawie zwalczania gruźlicy bydła, w brzmieniu zmienionym zarządzeniem Nr Wet. 4. IV. 1/9 z dnia 15. 3. 1948 r.

Buhaje, u których stwierdzono otręt lub guziczkowe zapalenie (colpitis granulosa infectiosa u samców), należy poddać leczeniu i wyłączyć na czas leczenia od krycia, po wyleczeniu i uznaniu ich za zdrowe, mogą być nadal używane do rozpłodu. Przy zwalczaniu otrętu należy przestrzegać przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167).

Dyrektor Departamentu: Dr St. Krauss.

364
OGŁOSZENIE ZJEDNOCZENIA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH OKR. POZNAŃSKIEGO

z dnia 12 kwietnia 1949 r. dot. sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. 1. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz U. R. P. Nr 16, poz 62 i nr 25/48 oraz zarządzeń Ministra z dnia:

1) 26. 7. 48. dot. Cegielni Kotowo,
2) 12. 10. 48 dot. Cegielni Junikowo,
3) 12 10. 48. dot. Cegielni Przysieka Stara,
4) 12. 10. 48. dot. Cegielni Augustowo,
5) 12. 10. 48. dot. Cegielni „Budzyń" w Mosinie,
6) 28 3. 49 dot. Cegielni Witaszyce

ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa:

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Nazwisko, imię oraz miejsce zamieszkania właściciela	Data, godzina i miejsce sporządzenia protokołu
1	Cegielnia Parowa Wanda Glabisz	wyrób cegły i pustaków	Kotowo pow. Poznań	Maria Wanda z Glabiszów Kawecka w Poznaniu, ul Wielka 13 i Adam Glabisz nieznanego miejsca pobytu	dn. 6. 5. 49 r. godz. 10-ta w Kotowie
2	Cegielnia Parowa Rakowicz i Walczak	wyrób cegły	Junikowo pow. Poznań	spadkobiercy po Rakowiczu Stefanie i Walczak Michał, Ostrów Wlkp., Pleszewska 5	dn. 10. 5. 49 r., godz. 10-ta w Junikowie
3	„Klinkier" Sp. z o. o. Cegielnia w Przysiece	wyrób cegły klinkierów i pustaków	Przysieka Stara, pow. Kościan	F-ma Klinkier Sp. z. o. o. Cegielnia w Przysiece — Poznań, ul. Libelta 10.	dn 14. 5. 49 r. godz. 11-ta w Przysiece Starej
4	„Agrad" R. H. B. 14 Sp Akc. Augustowo	wyrób cegły	Augustowo, pow Kościan	F-ma „Agrad" R. H. B. 14 Sp. Akc. Augustowo, pow Kościan	dn. 16. 5. 49 r. godz. 11-ta w Augustowie
5	Cegielnia Parowa „Budzyń"	wyrób cegły i dziurawki	Mosina, pow. Śrem	Nenemann Władysława, zam. w Kazimierzu Biskupim, pow. Konin, Kazimiera Nenemann, nieznanego miejsca pobytu — Wojciech Nenemann i Wanda Stark nieznanego miejsca pobytu	dn. 12. 5. 49 r. godz. 10-ta w Mosinie
6	Cegielnia Parowa Ewa Zapłatowa	wyrób cegły dachówki, pustaków	Witaszyce, pow. Jarocin	Ewa Zapłatowa, Witaszyce, pow. Jarocin	dn. 4. 5. 49 r godz. 11-ta w Witaszycach

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Instytucja obejmująca: „Poznańskie Zakłady Ceramiki Czerwonej", Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Poznań, ul. 3-go maja 5.

365
OGŁOSZENE POLSKICH ZAKŁADÓW ZBOŻOWYCH ODDZIAŁ W POZNANIU

z dnia 8 kwietnia 1949 r. w sprawie sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) oraz zarządzenia Ministra z dn. 4 grudnia 1948 r., ogłasza się, że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy, następującego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa:

Nazwa przedsiębiorstwa i przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię i nazwisko właściciela oraz miejsce zamieszk.	Data, godzina sporządzenia protokołu	Miejsce podpisania protokołu
Młyn Parowy	Śrem	S. L. Szczepski, Śrem	4. 5 1949 r., g. 9-ta	Śrem

Wzywa się właściciela powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego.

Polskie Zakłady Zbożowe, Przedsiębiorstwo Państwowo-Spółdzielcze w Warszawie, Oddział w Poznaniu.

Kierownik Wydz.: Rzepczyński R, Dyr Okręgu: M. Nowicki.

366
OGŁOSZENIE STAROSTY POW. W ZIELONEJ GÓRZE

z dnia 7 kwietnia 1949 r. w sprawie wezwania do odebrania nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 pkt. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. 3. 1948 r. — o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Kahl Ryszarda, s. Franciszka i Klary, urodz. 1931 r. ost. zam. w Zielonej Górze pokój (Nr 6) jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 5 kwietnia 1949 r. Nr K. A. 2/1561/48 r.

Doręczenie nakazu karnego uważa się za doręczone, po dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: w z. Szydłowski Wicestarosta.

367

OGŁOSZENIE PREZYDENTA MIASTA POZNANIA

z dnia 30 marca 1949 r. o wezwaniu do odebrania orzeczeń karnych.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządz. Prezydenta R. P. z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam następujące osoby o nieznanym obecnie miejscu pobytu, że w Zarządzie Miejskim w Poznaniu, ul Czerwonej Armii 8 „Nowy Ratusz, pokój 106, jest do odebrania dla nich orzeczenie karne.

1. Ob. Piotrowskiego Henryka, lat 27, zamieszkałego ostatnio w Pile, ul. Więźniów Politycznych 4, orzeczenie karne z dnia 5. 6. 1948 r. L. dz. II K. 4045/48 r.

2. Ob. Jabczyńskiego Zdzisława, urodz 7. 10. 1928 r. zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Mylna 46, orzeczenie karne z dnia 2. 11. 1948 r. L. dz. II K. 8374/48.

3. Ob. Dubisza Tadeusza, urodz. 30. 9. 1920 r., zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Długa 4 m. 9, orzeczenie karne z dnia 2. 11. 1948 r. L. dz. K. 8462/48 r.

4. Ob. Pieczyńskiego Ludwika, urodz. 25. 1. 1905 r., zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Słowackiego 13, orzeczenie karne z dnia 3. 3. 1948 r. L. dz. II K. 845/48 r.

5. Ob. Królikiewicza Sylwestra, urodz. 18 11. 1922 r., zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Czajcza 4, orzeczenie karne z dnia 17. 8. 1948 r. L. dz. II K. 5614/48 r.

6. Ob. Mazurek Marian, urodz 27. 5. 1923 r. zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Półwiejska 19 m. 6, orzeczenie karne z dnia 17. 8. 1948 r. L. dz. II K. 5612/48 r.

7. Ob. Matelskiego Władysława urodz. 24 6. 1922 r., zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Wały Leszczyńskiego 2 m. 4, orzeczenie karne z dnia 24. 8. 1948 r. L. dz. II K. 6190/48 r.

8. Ob Borowiaka Tadeusza, urodz. 31. 8. 1922 r., zamieszkałego ostatnio w Szczecinie, ul. Pocztowa 15, m. 10, orzeczenie karne z dnia 3. 12 1948 r., L. dz. II K. 10137/48 r.

9. Radeka Jana, urodz. 8. 5 1908, zamieszkałego ostatnio w Głogowie, ul. Królewska, orzeczenie karne z dnia 24. 7. 48 r. L. dz. II K. 4047/48 r.

10. Ob. Pietrzaka Leona, urodz 5. 12. 1920 r., zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Bogusławskiego 21a m. 6, orzeczenie karne z dnia 17. 8. 48 L. dz. II K. 5659/48 4658/48 r.

11. Ob Strzałkowskiego Stefana, urodz. 22. 7. 1910, zamieszkałego ostatnio w Poznaniu, ul. Langiewicza 3/5, orzeczenie karne z dnia 22. 8. 47 L. dz. II K. 4177/47 r.

Za Prezydenta Miasta, Naczelnik Wydziału: Mgr. Ratajski.

368

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W KSIĄŻU

z dnia 8 kwietnia 1949 r. w sprawie przemianowania nazwy ulic.

Na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 29. 9. 1948 r. zatwierdzonej przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Śremie z dnia 29. 10. 1948 r. Nr. 460 — oraz uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dnia 30. 12. 1948 r., zatwierdzonej przez Prezydium Pow. Rady Narodowej z dnia 3 marca 1949 r. Nr 109 w przedmiocie przemianowania nazwy ulic ogłaszam, że:

1. dotychczasowa ulica Br. Pierackiego przemianowana została na ulicę „Wiosny Ludów".

2. Ulica św. Mikołaja przemianowana została na ulicę „Gen. Świerczewskiego".

Powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Burmistrz: Gawroński.

369

KOMUNIKAT ZARZĄDU MIEJSKIEGO W GRABOWIE N/PROSNĄ

z dnia 31 marca 1949 r. w sprawie skasowania drogi.

Na podstawie § 57 ustawy z dnia 1 sierpnia 1883 r. o kompetencji władz administracyjnych (Zbiór Ustaw Pruskich, str 237) oraz z art. 4 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 6 1921, poz. 32) zarządzam skasowanie — przesunięcie odcinka drogi, prowadzącej od stodół obok stodoły obyw. Władysława Kucharskiego do wylotu ul. Kolejowej, a przesunięcie takowej do wylotu ul. Ostrzeszowskiej, ponieważ na ogłoszenie Zarządu Miejskiego z dnia 21 lutego 1949 r. (Pozn. Dz. Wojew Nr 28) uzasadnionego sprzeciwu nie wniesiono.

Burmistrz: Jachowicz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSK. W NOWYM TOMYŚLU

z dnia 4 kwietnia 1949 r. dot. statutu o podatku od prawa polowania.

Miejska Rada Narodowa w Nowym Tomyślu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 10 powziętą na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Tomyślu wprowadza na rzecz Związku Samorządowego — Gminy Miejskiej Nowy Tomyśl podatek od prawa polowania.

§ 1. Podatkowi podlega prawo polowania na gruntach dla tych celów dzierżawionych, a położonych na obszarze gmin wiejskich powiatu i miasta Nowy Tomyśl.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych, uprawnionych do polowania.

§ 3. 1 Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku, w którym uzyskano uprawnienie do polowania.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym ustało uprawnienie do polowania

§ 4. 1. Podatek wynosi rocznie 5 zł od 1 hektara obwodu łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawki, przewidzianej w ust. 1, jeżeli obowiązek podatkowy powstał po dniu 30 czerwca.

§ 5. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia uzyskania uprawnienia do polowania.

§ 6. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 7. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu — Zarządowi Miejskiemu w Nowym Tomyślu.

§ 8. Statut wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Gołąbek Edward, Przew. M. R. N.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSK. W NOWYM TOMYŚLU

z dnia 4 kwietnia 1949 r. dot. statutu o podatku od reklamy.

Miejska Rada Narodowa w Nowym Tomyślu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947, Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 9, powziętą na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Tomyślu wprowadza na rzecz Związku Samorządowego — Gminy Miejskiej Nowy Tomyśl podatek od środków reklamy.

§ 1. Podatkowi podlegają następujące środki reklamy zarówno o charakterze stałym, jak i jednorazowym: a) publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane wszelkiego rodzaju godła i znaki firmowe, szyldy, napisy, plakaty, ulotki i ogłoszenia, b) inne urządzenia reklamowe (np szafki z artykułami, będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży).

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. Obowiązkowe tabliczki na środkach lokomocji, zawierające numer rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza środków lokomocji;

2. środki reklamy umieszczane w obrębie terenów targów międzynarodowych; lub wystaw zbiorowych, urządzanych przez państwo, samorządy i organizacje społeczne lub zawodowe,

3. napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne;

4. ogłoszenia zamieszczane w dziennikach i czasopismach,

5. napisy których obowiązek umieszczenia wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnia napisu w poszczególnym wypadku nie przekracza 600 cm², a przepis szczególny nie stanowi inaczej.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nie objętych, używających środków reklamy, podlegających podatkowi.

§ 4. Od podatku wolne są:

1. urzędy państwowe i samorządowe,

2 instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne, oraz osoby prawne i instytucje których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowo-oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw należących do tych instytucji, związków i osób,

3. pod warunkiem wzajemności — przedstawicielstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych,

4. muzea i biblioteki utrzymywane przez państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy powstaje w pierwszym dniu tego roku, w którym użyto środka reklamy.

2. obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środków reklamy.

§ 6. 1. Podatek wynosi:

1) od godeł i znaków firmowych, szyldów, napisów oraz od trwałych plakatów o powierzchni:

0,2 m^2	—	zł rocznie
ponad 0,2 m^2 do 0,5 m^2	1.000,—	„ „
ponad 0,5 m^2 do 1 m^2	1.500,—	„ „
ponad 1 m^2 do 2 m^2	2.000,—	„ „
ponad 2 m^2 do 3 m^2	3.000,—	„ „
ponad 3 m^2 .	5.000,—	„ „

2) od innych urządzeń reklamowych (szafek, neonów, latarń, lamp itp.) — zł rocznie,

3) od reklam żywych i pojazdów reklamowych od zł 200 do zł 5,000,— w zależności od czasokresu używania reklamy,

4) od ogłoszeń oraz od jednorazowych plakatów i ulotek przeznaczonych do rozplakatowania, rozdania lub rozesłania —— % należności za wykonanie.

5) od reklam wyświetlanych sposobem projekcyjnym w kinoteatrach lub innych lokalach publicznych —— % należności za wyświetlenie.

2. Jeżeli taki środek reklamy jak godło, znak firmowy lub napis nie posiada obramowania, powierzchnię jego dla celów podatkowych stanowi powierzchnia najmniejszego kwadratu lub prostokąta, w ramach którego ten przedmiot reklamy całkowicie się mieści:

§ 7. Stawki podatkowe wymienione w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2 podwyższa się:

1. o 50% od środków reklamy, umieszczonych na dachu, szczycie budynku lub w poprzek ulicy.

2. o 25% od środków reklamy, umieszczonych powyżej pierwszego piętra lub poza obejściem pomieszczeń, w których znajduje się przedsiębiorstwo.

§ 8. Podatek pobiera się w połowie stawek, przewidzianych w § 6 ust. 1 pkt 1) i 2) oraz w § 7. jeżeli środki reklamy umieszczono po dniu 30 czerwca.

§ 9. 1. Podatek wymieniony w § 6 ust. 1) pkt. 1 i 2) oraz w § 7. płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego,

2. podatek wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 3), płatny jest z góry w dniu powstania obowiązku podatkowego, a wymieniony w § 6 ust. 1 pkt. 4) i 5) wraz z zapłatą należności za wykonanie lub wyświetlenie reklamy.

§ 10 Do obliczenia i pobrania od podatnika podatku, wymienionego w § 6 ust 1 pkt. 4) i 5) oraz do wpłacenia go na rachunek Zarządu Miejsk. w Nowym Tomyślu w terminie siedmiu dni od dnia pobrania obowiązane jest przedsiębiorstwo, wykonujące lub wyświetlające dany środek reklamy. Przedsiębiorstwo takie jest płatnikiem w rozumieniu art. 17 pkt. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 11. Posiadacze nieruchomości, położonych na obszarze gmin wiejskich miasta Nowy Tomyśl obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego — Zarządowi Miejskiemu w Nowym Tomyślu na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób, posiadających na ich nieruchomościach środki reklamy, o których mowa w § 6 ust 1 pkt. 1) i 2), z podaniem opisu środka reklamy oraz imion, nazwisk i adresów ich posiadaczy.

§ 12. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem rzeczowym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 13. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Nowym Tomyślu.

§ 14. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Gołąbek Edward, Przew. M. R. N.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSK. W NOWYM TOMYŚLU z dnia 4 kwietnia 1949 r. dot. statutu o podatku hotelowym.

Miejska Rada Narodowa w Nowym Tomyślu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz U. R. P. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 7 powziętą na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Tomyślu **wprowadza na rzecz Związku Samorządowego Gminy Miejskiej Nowy Tomyśl podatek hotelowy.**

§ 1. 1. Podatkowi podlegają lokale lub ich części w przedsiębiorstwach przemysłu gospodniego, prowadzonych na terenie gmin miejskich powiatu, miasta Nowego Tomyśla.

2. Przez „przedsiębiorstwa przemysłu gospodniego", nazywane w dalszych paragrafach „Przedsiębiorstwami", rozumie się hotele, pensjonaty, pokoje umeblowane, gospody i domy zajezdne, prowadzone zawodowo i obliczone na zysk.

§ 2. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach, zajmujących lokale lub ich części w przedsiębiorstwach wymienionych w § 1.

§ 3. 1. Od podatku zwolnieni są:

1) posłowie do Sejmu

2) wojskowi w służbie czynnej, pracownicy państwowi i związków samorządu terytorialnego przebywających w delegacji służbowej,

3) pod warunkiem wzajemności — osoby, korzystające w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, konsulowie, urzędnicy konsularni nie będący obywatelami Rzeczypospolitej,

4) właściciele i personel przedsiębiorstw oraz zamieszkujący z nimi członkowie rodziny, jeżeli zajmują lokale we własnych przedsiębiorstwach lub przedsiębiorstwach, w których pracują,

5) osoby delegowane na zjazdy organizacyj społecznych i politycznych,

6) uczestnicy wycieczek kierowanych przez przewodników a organizowanych przez urzędy i instytucje państwowe i samorządowe, instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, związki zawodowe, partie polityczne, osoby prawne których dochód zgodnie ze statutem obracany jest w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne.

2 Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 1) i 3) korzystają ze zwolnienia od podatku po okazaniu zarządowi przedsiębiorstwa legitymacji służbowej, a osoby wymienione w ust. 1 pkt. 2) — nadto delegacji służbowej. Zarząd przedsiębiorstwa wpisuje do księgi najmu pokoi nazwę wystawcy, numer legitymacji oraz datę i numer delegacji.

3 Osoby wymienione w ust. 1 pkt. 5) korzystają ze zwolnienia wyłącznie na podstawie pisemnej decyzji, wydanej przez Wydział Powiatowy — Zarząd Miejski

§ 4. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z chwilą zajęcia, kończy się z chwilą zwolnienia lokalu.

§ 5. Podstawę opodatkowania stanowi czynsz należny za najem lokalu, jego części wraz z należnością za korzystanie mebli, pościeli, oświetlenia, ogrzewania i wszelkich dodatkowych świadczeń, połączonych lokalu lub jego części. Nie stanowi podstawy opodatkowania należność za wyżywienie oraz koszty wyłożone za najemcę, jak zwrot opłat za międzymiastowe rozmowy telefoniczne itp jeżeli koszty te nie są wliczone w ogólną sumę czynszu, należną za najem lokalu lub pokoju.

§ 6. Podatek stanowi 10% podstawy opodatkowania.

§ 7. Podatek płatny jest wraz z należnością za korzystanie z usług przedsiębiorstwa.

§ 8. 1. Do obliczenia i pobierania od podatnika podatku oraz do wpłacenia go na rachunek Wydziału Powiatowego — Zarządu Miejskiego, obowiązany jest zarząd przedsiębiorstwa, który jest płatnikiem w rozumieniu art 17 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P Nr 27, poz. 174).

2. Płatnik nie odpowiada za zaniechanie o obowiązku obliczenia i pobrania podatku od podatnika w przypadku stwierdzonej protokołem organu porządku publicznego odmowy zapłaty podatku przez podatnika.

§ 9. 1. Rachunki za czynsz należny za najem lokalu lub jego części mogą być wystawiane tylko na blankietach, wydawanych w tym celu za zwrotem kosztów przez Wydział Powiatowy — Zarząd Miejski.

2. Na rachunku należy uwidocznić obok czynszu należnego za najem także kwotę podatku

3 Rachunki wystawia się przez kalkę w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden otrzymuje podatnik, drugi podlega przekazaniu Wydziałowi Powiatowemu — Zarządowi Miejskiemu, trzeci zaś pozostaje w przedsiębiorstwie.

4. Drugie egzemplarze rachunków płatnik obowiązany jest dostarczyć Wydziałowi Powiatowemu — Zarządowi Miejskiemu łącznie z wpłatą podatku.

§ 10. Pobrane kwoty podatku płatnicy obowiązani są wpłacać do kasy Wydziału Powiatowego — Zarządu Miejskiego, jeżeli chodzi o kwoty pobrane w czasie od dnia 1 do 7 każdego miesiąca — w dniu 8 danego miesiąca, w czasie od 8 do 14 — w dniu danego miesiąca, w czasie od 15 do 21 — w dniu 22 danego miesiąca i w czasie od 22 do końca miesiąca, w dniu 1 miesiąca następnego.

§ 11. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r., o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz 173)

§ 12. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Nowym Tomyślu.

§ 13. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Gołąbek Edward, Przew. M. R. N.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSK. W NOWYM TOMYŚLU z dnia 4 kwietnia 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.

Miejska Rada Narodowa w Nowym Tomyślu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 8, powziętą na posiedzeniu w dniu 6 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Nowym Tomyślu wprowadza na rzecz Związku Samorządowego — Gminy Miejskiej Nowy Tomyśl podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu, miasta Nowego Tomyśla.

§ 2. Od podatku są zwolnione :

1. szczenięta od 8 tygodni,
2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości, b) konsulów i urzędników konsularnych nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,
3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,
4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp. (po jednym na każdą osobę),
5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,
6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,
7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,
8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instancyj, zakładów i przedsiębiorstw,
9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,
10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,
11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu, miasta Nowego Tomyśla nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego w którym osoba, zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa 1.000,— zł rocznie,
b) od drugiego psa 3.000,— zł rocznie,
c) od każdego dalszego psa 5.000,— zł rocznie,
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego zł 500,— pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Konologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek, pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16-go maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U R. P. Nr 27, poz. 173)

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Nowym Tomyślu za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego — Zarządowi Miejskiemu na przepisanym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadcze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać właściwy Wydział Powiatowy — Zarząd Miejski o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie powyższego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Nowym Tomyślu.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Gołąbek Edward, Przew. M. R. N.

OGŁOSZENIE PRZEWODN. WYDZ. POW. W WĄGROWCU z dnia 30 marca 1949 r. dot. statutu o podatku od plakatów i szyldów.

Powiatowa Rada Narodowa w Wągrowcu na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz U. R. P. z roku 1947 Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 24/4/49 powziętą na posiedzeniu w dniu 29. 12. 1948 r. a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w dniu 22 2. 1949 r. L. dz. W. R. N. 1672/49-Gł. wprowadza na rzecz Powiatowego Zarządu Samorządowego w Wągrowcu podatek od plakatów i szyldów.

§ 1. Podatkowi podlegają następujące środki reklamy, zarówno o charakterze stałym jak i jednorazowym:

a) publicznie uwidaczniane, wyświetlane lub w inny sposób rozpowszechniane, wszelkiego rodzaju godła i znaki formowe, szyldy, napisy, plakaty, ulotki i ogłoszenia;

b) inne urządzenia reklamowe (np. szafki z artykułami będącymi przedmiotem wyrobu lub sprzedaży).

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. obowiązkowe tabliczki na środkach lokomocji, zawierające numer rejestracyjny pojazdu lub nazwisko, imię i adres posiadacza środków lokomocji,
2. środki reklamy umieszczane w obrębie terenów targów międzynarodowych lub wystaw zbiorowych, urządzanych przez Państwo, samorządy, organizacje społeczne lub zawodowe,
3. napisy zawierające wyłącznie hasła propagandowo-społeczne,
4. ogłoszenia zamieszczane w dziennikach i czasopismach,
5. napisy, których obowiązek umieszczenia wynika z mocy szczególnych przepisów, jeżeli powierzchnia napisu w poszczególnym przypadku nie przekracza 600 cm² a przepis szczególny nie stanowi inaczej,
6. środki reklamy umieszczone wewnątrz lokali handlowych, przemysłowych itp. z wyjątkiem napisów i urządzeń umieszczonych na wystawach, oknach i drzwiach zewnętrznych.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na osobach fizycznych i prawnych oraz spadkach nie objętych, używających środków reklamy, podlegających podatkowi.

§ 4. Od podatku wolne są:

1. Urzędy państwowe i samorządowe,
2. instytucje ubezpieczeń społecznych, zakłady naukowe, prawnie uznane wyznania religijne i ich instytucje, sierocińce, zakłady wychowawcze i opiekuńcze, związki zawodowe, partie polityczne, organizacje młodzieżowe i społeczne, oraz osoby prawne i instytucje, których dochód zgodnie ze statutem jest obracany w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, sportowe i dobroczynne, z wyjątkiem obliczonych na zysk przedsiębiorstw, należących do tych instytucji, związków i osób,
3. pod warunkiem wzajemności — przedstawicielstwa dyplomatyczne, misje oraz konsulaty państw obcych,
4. muzea i biblioteki, utrzymywane przez państwo i samorząd oraz szpitale publiczne.

§ 5. 1. Obowiązek podatkowy powstaje w pierwszym dniu tego roku, w którym użyto środka reklamy.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z ostatnim dniem tego roku, w którym zaprzestano używania środka reklamy.

§ 6 Podatek wynosi:

1. od godeł i znaków formowych, szyldów, napisów oraz od trwałych plakatów o powierzchni:

a) do 0,5 m² włącznie powierzchni . . . . . . 200,— zł;
b) od 0,5 m² do 1 m² powierzchni . . . . . 300,— zł;
c) od 1 m² do 2 m² powierzchni . . . . 400,— zł;
d) od 2 m² powierzchni wzwyż . . . . . . 600,— zł.

2. Za napisy na szyldach okien, drzwiach, markizach, roletach oraz za napisy i liter plastycznych, bezpośrednio przytwierdzonych do ściany domu, podatek może być pobierany o 50% niższy.

Za napisy i plakaty umieszczane, urządzane na dachach lub szczytach domów, wzgl. w poprzek ulicy, podatek może być pobierany o 100% wyższy aniżeli od tych obiektów podatkowych, znajdujących się na parterze i I piętrze.

§ 7. Podatek pobiera się w połowie stawek, przewidzianych w § 6 ust. 1 pkt. 1) i 2), jeżeli środki reklamy umieszczono po dniu 30 czerwca.

§ 8 Podatek obciąża osobę fizyczną lub prawną, której przedmiot podatku dotyczy. Osoby te są obowiązane uiścić podatek w 14 dniach po otrzymaniu nakazu płatniczego w Kasie Wydziału Powiatowego w Wągrowcu.

§ 9. Odwołania od wymiaru podatku podlegają przepisom działu XIV dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174)

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku zapłaty podatku w wyznaczonym terminie ani też prawa władzy do przymusowego ściągnięcia należności.

§ 10 Niewpłacenie podatku w przepisanym terminie pociąga za sobą ściągnięcie go w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę zgodnie z postanowieniem dekretu z dnia 16. 5. 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173) oraz kosztów egzekucyjnych na podstawie dekretu z dnia 28. 1. 1947 r. i egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. R. P Nr 21, poz. 84).

§ 11. Wykroczenia przeciw przepisom niniejszego statutu podlegają karom przewidzianym w art. 131 §§ 1, 2, 3, i 4 oraz art. 132, 136, 142 i 143 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. (Karne Prawo Skarbowe) (Dz. U. R. P. Nr 32, poz 140).

§ 12. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszenie w sposób na miejscu praktykowany.

Starosta Powiatowy: w z. Michalak Wł., Przew. Wydz. Pow

OGŁOSZENIE PRZEW. WYDZIAŁU POW. W WĄGROWCU z dnia 30. marca 1949 r. dot. statutu o podatku od psów.

Na podstawie art 35 dekretu o podatkach komunalnych z dnia 20. 3 1946 r. (Dz. U. R. P. z roku 1947 Nr 40, poz. 198) Powiatowa Rada Narodowa w Wągrowcu uchwałą z dnia 29 grudnia 1948 r. wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego powiatu wągrowieckiego podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu wągrowieckiego.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu:

a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości;

b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.) po jednym na każdą osobę.

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych lub doświadczalnych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,

9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,

10 psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11. psy, będące w posiadaniu osób, czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu wągrowieckiego, nie dłużej jednak niż przez miesiąc od dnia przybycia lub przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1 Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa . . . . 1.000,— zł;

b) od drugiego psa . . . . . . 2.000,— zł;

c) od każdego dalszego psa . . . . 5.000,— zł;

d) od każdego rasowego psa myśliwskiego 500,— zł pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6 Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Wymiar podatkowy uskutecznia Wydział Powiatowy na podstawie danych o liczbie psów, podlegających opodatkowaniu, którą posiadacze tych zwierząt obowiązani są zakomunikować Wydziałowi Powiatowemu w sposób, wskazany w przepisach wykonawczych do niniejszego statutu.

§ 8. Celem kontroli podatku może Wydział Powiatowy żądać od właścicieli nieruchomości przedłożenia wykazu osób posiadających psy, podlegające opodatkowaniu.

§ 9. Wydziałowi Powiatowemu przysługuje prawo w wyjątkowych wypadkach czynienia ulg, względnie zupełnego zwolnienia od opodatkowania.

§ 10. Zawiadomienie o wymiarze podatku następuje przez wyłożenie w biurze Wydziału Powiatowego listy płatników ze wskazaniem liczby przedmiotów opodatkowania i przypadających kwot podatkowych oraz przez publiczne obwieszczenie o wyłożeniu z oznaczeniem w nim terminu płatności podatku i środków prawnych, względnie zawiadomienie każdego płatnika nakazem płatniczym indywidualnie.

§ 11. Odwołania podlegają przepisom art. 2 ust 2 dekretu o podatkach komunalnych w związku z art 141 do 145 dekretu z dnia 16 3. 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174)

§ 12. Nieuiszczony w przepisanym terminie podatek ściągnięty będzie w drodze przymusowej z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień obowiązujących w tym wzgl. przepisów ustawowych.

§ 13. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16. 5. 46 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U R P. Nr 27. poz. 173)

§ 14. Statut niniejszy nabywa mocy obowiązującej po zatwierdzeniu go przez władzę nadzorczą i ogłoszeniu przez Wydział Powiatowy w Wągrowcu w sposób w danym powiecie przyjęty i obowiązuje aż do odwołania.

*

Nr S. Pod. 1c/3/49 Statut niniejszy zatwierdzony uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 22 lutego br L. dz. W. R. N 1671/48-Gł. podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: w z. Michalak Wł., Wicestarosta.

OGŁOSZENIE PRZEW. WYDZIAŁU POW. W WĄGROWCU z dnia 30 marca 1949 r. dot. statutu o pobraniu opłat za nadmierne zużywanie dróg powiatowych.

Na podstawie art 16 dekretu z dnia 20. 3. 1946 r. o finansach komunalnych (Dz. U R. P Nr 40, poz. 199) wprowadza się obowiązek uiszczenia na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego wągrowieckiego specjalnych dopłat za nadmierne zużycie dróg powiatowych już istniejących i w przyszłości za takie uznane.

§ 1. Do uiszczenia dopłat zobowiązane są wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe jak kopalnie, tartaki, młyny, cukrownie, huty, gorzelnie, cegielnie, klinkiernie, kamieniołomy, wyręby lasów, skupy i wymiany zboża, budowlane itp. o ile przewozy dokonywane trakcją konną, przez te przedsiębiorstwa lub zakłady, bądź też osoby trzecie z racji istnienia tych przedsiębiorstw, lub zakładów, przekraczają rocznie 500 tonokilometrów trakcją konną netto tj. bez uwzględnienia ciężarów środków przewozowych.

§ 2. Wydatki spowodowane dla Zarządu Drogowego przez nadmierne zużycie dróg powiatowych będą przekazywane w całości przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe nadmiernie zużywające drogi. Koszty spowodowane nadmiernym zużyciem poszczególnych dróg zostaną ustalone przez porównanie przeciętnych kosztów utrzymania powiatowych dróg tegoż typu w powiecie wągrowieckim z kosztami utrzymania drogi ulegającej nadmiernemu zużyciu.

Różnica tych kosztów wyrazi koszty spowodowane nadmiernym zużyciem drogi. Koszty te zostaną rozdzielone na wszystkie osoby nadmiernie zużywające daną drogę i to proporcjonalnie do ilości przewozów wyrażonych w tonokilometrach.

§ 3 Wymiaru dopłat dokonuje Wydział Powiatowy na podstawie deklaracji złożonych przez przedsiębiorstwa, wymienione w § 1. Deklaracje winny być składane na wezwanie władzy wymiarowej na formularzu dostarczonym przez nią przedsiębiorstwu.

W miesiącu grudniu każdego roku wysyła władza wymiarowa do przedsiębiorstw wymienionych w § 1 formularze deklaracji wraz z wezwaniem do ich wypełnienia i przedłożenia władzy wymiarowej w ciągu 14 dni, licząc od dnia doręczenia wezwania.

§ 4. Celem ustalenia podstaw wymiaru dopłat, władze wymiarowe mają prawo na podstawie art. 109 dekretu z dnia 16. 5. 1946 r o postępowaniu podatkowym (Dz. U R. P Nr 27, poz.174):

a) zażądać od osób prowadzących przedsiębiorstwa na własny rachunek oznaczone w § 1 lub ich zastępców prawnych oraz ich administratorów, od świadków i znawców, odpowiedzi na określone pytania, w razie zaś wątpliwości co do udzielonych

odpowiedzi żądać od przesiębiorców, ich zastępców lub administratorów przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych oraz innych dowodów.

b) zwracać się do zarządów innych związków komunalnych, jako też do władz państwowych o podanie podstaw opodatkowania ujawnionych przy wymiarze podatków państwowych i komunalnych.

O dokonanym wymiarze władza wymiarowa podatników zawiadamia osobnym pismem (zawiadomienie o wymiarze).

Zawiadomienie o wymiarze powinno być doręczone adresatowi za dowodem doręczenia, winno odpowiadać wymogom art. 134 dekretu o postępowaniu podatkowym z 16. 5 1946 r. (Dz U. R P. Nr 27, poz. 174).

§ 5. Przeciw wymiarowi dopłaty za nadmierne zużycie dróg powiatowych służy przedsiębiorstwu dotkniętemu wymiarem w ciągu 1 miesiąca prawo wniesienia odwołania do Poznańskiego Wydziału Wojewódzkiego za pośrednictwem Wydziału Powiatowego w Wągrowcu.

Czasokres do wniesienia odwołania biegnie od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia o wymiarze.

Do postępowania odwoławczego mają zastosowanie przepisy o środkach prawnych, przewidziane w dekrecie z dnia 16 5. 1946 r o postępowaniu podatkowym (Dz. U R. P. Nr 27, poz 174).

§ 6. Wymierzoną dopłatę uiszcza się w dwóch równych ratach płatnych dnia 15 stycznia i 15 marca.

§ 7. Wymierzona specjalna dopłata może być zastąpiona przez ryczałt umówiony między władzą wymiarową a podatnikiem Ewentualna zniżka dopłaty nie może powodować zwiększenia obciążenia dla innych podatników.

§ 8. Nieuiszczona w przepisanym terminie dopłata ściągnięta będzie w drodze przymusowej z doliczeniem dodatku za zwłokę, według postanowień dekretu z dnia 16 5. 1946 r o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U R. P. Nr 27, poz. 178) oraz kosztów egzekucyjnych na podstawie dekretu z dnia 28. 1. 1947 roku o egzekucji adminstracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz U. R. P. Nr 21, poz. 84).

§ 9. Wykroczenia przeciw przepisom o wymiarze i poborze dopłaty podlegają karom przewidzianym w art. 131 § 1, 2, 3, i 4 oraz art. 132, 136, 142 i 143 dekretu z dnia 11 4. 1947 r. (Karne Prawo Skarbowe) (Dz U. R. P. Nr 32, poz 140).

§ 10. Przepisy wykonawcze wyda Wydział Powiatowy.

§ 11 Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim po zatwierdzeniu przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

*

Nr S. Pod 1g/1/49. — Statut niniejszy zatwierdzony uchwałą Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu z dnia 22 lutego 1949 r. L. dz W. R. N 1673/49-Gł. podaję do publicznej wiadomości.

Starosta Powiatowy: w z Michalak Wł., Przew. Wydz Pow.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów.

Roman Kawczyński, Wilczyn, pow. Konin, tymczas. dowód tożsam. konia wyd. przez Zarząd Gminy Wilczogóra

Wendland Stanisław, Śmieciska, pow Środa, kartę rejestr. Nr 938/Środa, wyd. przez R K. U. Poznań-Powiat

Kaczmarek Jan, Poznań, Chełmońskiego 8 m. 6, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U Poznań

Świderski Stefan, Siedlec, poczta Gułtowy, pow. Środa, kartę rejestrac. wyd przez R. K. U. Poznań-Powiat

Cielaszyk Antoni, Siedlec, poczta Gułtowy, pow. Środa, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U Poznań-Powiat.

Rutkowski Marian, Poznań, ul. Bystra 42, zaświadczenie rejestracyjne wyd. przez R K. U Poznań.

Ławenda Bogdan, Poznań, Za Bramką 7 m 9, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Kużajak Walenty, Golina, pow Konin, dowód tożsam. konia Nr 73, wyd przez Zarząd Gminny Golina z opisem: klacz, kara b. o. urodz 1935 r.

Krzywiński Tadeusz, Poznań, ul. Wroniecka 15, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U Poznań, zameld Biura Meld. Poznań

Adamczak Stanisław, Poznań, ul. Golęcińska 7, ziel. pozwol. na prowadz. pojazdów mech. wyd. przez Okr. Urząd Samoch. Poznań.

Skowroński Tadeusz, Poznań, ul. Prusa 17, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U Poznań-miasto

Gawroński Zbigniew, Poznań, Leszczyńskiego 2 m. 1, czerw pozwol. na prowadz. pojazdów mech. Nr 7223 wyd. przez Woj. Urząd Samoch Poznań

Małek Walenty, Nadno, poczta Skoki, pow. Wągrowiec, kartę rejestr. R K. U. Wągrowiec.

Molik Henryk, Poznań, ul. Piekary 4 m. 3, kartę rejestr. wyd. przez R. K U. Poznań.

Cieślak Marian, Dębówiec, pow. Konin, książeczkę wojsk. wyd przez R. K. U. Konin, legitym. na odzn. Grunwaldu i dowód osob. wyd. przez gm Wilczogóra.

Jaśkowiak Henryk, Swarzędz, p Poznań, Wrzesińska, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Świątkowski Bronisław, Poznań, ul. Kopernika 3 m. 19, kartę rejestr wyd. przez R. K U. Poznań.

Zabłocki Walery, Poznań, ul. Staszica 7, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Leszno

Łazarowski Marian, Poznań, ul. Żupańskiego 2 m 16. książeczkę wojsk. Nr 0161657 wyd. przez R K. U. Poznań.

Szramkowski Jerzy, Poznań, Al. Marcinkowskiego 14, dowód tożsam. konia Nr 724/VIII/48.

Szymański Edward, Poznań, ul Loretańska 16 m 2, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U Poznań-Miasto.

Centrala Mięsna w Gorzowie, ul. Pocztowa dowód rejestr. samochodu marki „Gemc" Nr H. 47967 wyd. przez Okręg Urząd Samoch. Poznań.

Bocheński Franciszek, Środa, ul Zamojskich 16, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Waligóra Franciszek, Kostrzyn, Rynek 15, kartę rejestr wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Orzeszek Franciszek, Boduszewo, poczta Mur. Goślina, pow. Oborniki, kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Szamotuły.

Szulczewski Wojciech, Poznań, ul Mickiewicza 27 m. 8, kartę rejestr. wyd. przez R. K U. Poznań.

Czarnecka Janina, Poznań, ul. Grunwaldzka 117, legitym. służb. Nr 1392 wyd. przez Zarząd Miejski Poznań, książkę Ubezp. Społ Nr A. 1613008, legitym. Zw Zawod. Nr 425.

Wlaźlak Antoni, Poznań-Żegrze ul. Milczańska, legitymację służb. Nr 1677 wyd. przez Zarząd Miejski w Poznaniu.

Zbierski Jan, Gaworzewo, pow. Środa, kartę rejestr. R K. U. Nr 346/10 Środa

Por. rez. Rozmiarek Aleksander, Poznań, ul. Wyspiańskiego 14 m. 9a, kartę rejestr. wyd. przez R. K U. Poznań.

Janicki Waldemar, Poznań, ul Garbary 32 legitym. Nr 2269 na broń K. B. K. szal. 7,92 Nr 810, Parabel 9 mm Nr 9952 wyd. przez W. K. M. O. Poznań

Mizera Stanisław, Szczytniki Duchowne, pow. Gniezno, kartę rejestr wyd. przez R. K. U. Gniezno kartę rowerową wyd przez Zarząd Gminy Gniezno.

Łukowiak Stanisław, Ziory Małe, gm. Zaniemyśl, pow. Środa, kartę rejestr. wyd. przez R K. U. Poznań.

Radziejewski Leon, Poznań, ul. Nowotomyska 4, kartę rejestr. wyd przez R. K. U. Poznań.

Francuzik Wiktor, Poznań, ul. Lodowa 7, kartę rejestr. wyd przez R. K. U. Poznań.

Lewicki Edmund, Poznań, ul. Przemysłowa 11, kartę rejestr. wyd. przez R K U. Poznań.

Wydział Wojewódzki — Dział Szkoleniowy, Oddział w Jarocinie dowód rejestr. samochodu Nr A. 45783 marki „Mercedes" wyd. przez Okr. Urząd Samoch. Poznań.

Bergmüller Roman, Poznań, ul. Fr. Ratajczaka 33 m 15, kartę rejestr wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Jarzyna Stefan, Płaczki, gm. Zaniemyśl, pow. Środa, kartę rejestr wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Kopczyński Bronisław, Płaczki, gm. Zaniemyśl, pow. Środa, zaświadczenie wojsk. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Poznański Dziennik Wojewódzki wychodzi co poniedziałek. Materiały do ogłoszenia przesyłać należy Redakcji do środy, godz. 13, w razie nadesłania materiałów po tym terminie, ogłoszenie nastąpi w następnym tygodniu.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 684/49 K-60746